

Graupera: “La feina que més m’agrada és fer d’alcalde de Barcelona”

written by Redacció Unilateral | 5 d'octubre de 2018

Jordi Graupera, amb una acurada posada en escena, féu ahir una brillant presentació de la seva candidatura a les Primàries per les eleccions municipals a Barcelona.

Centrà el discurs en els tres eixos bàsics del seu programa: **habitatge, turisme i seguretat**. I remarcà com en tots aquests àmbits les preguntes estan mal formulades. No és una qüestió de quants habitatges fan falta o de quants policies més calen. En tots aquests àmbits contraposà la seva visió enfront dels dos extrems representats per Colau i per Valls.

Pel que fa a l’habitatge afirmà que es tracta d’un problema d’oferta, però que no és que hi hagi massa densitat de població. Hi ha massa densitat d’edificis, la població de Barcelona s’està reduint. Hi ha barris que s’estan *turistitzant*. Però Barcelona té espai per retornar als ciutadans. Cal preguntar-se on i esmentà que **l’Estat espanyol controla un terç de la superfície de Barcelona**. L’anomenat espai marítim-terrestre, en poder de l’Estat des del 1929 (en plena dictadura del Primo de Rivera), són unes 80 Ha de franja marítima entre la Barceloneta i el Besòs, i supera amb escreix la mitjana de les altres ciutats. Recuperar aquest gran espai ens permetria fer-hi uns barris nous, amables amb els ciutadans, amb especial atenció a les escoles bressols i a la recerca científica. Mentre que a Barcelona l’habitatge públic és només de l’1,5%, a Viena és el 30% i la mitjana europea és el 15%. Cal que a tots els barris de Barcelona sigui possible somiar de viure-hi i de fer-hi la feina que els ciutadans vulguin fer-hi. **Cal *barcelonitzar* Barcelona.**

Pel que fa al turisme no pot ser, segons Graupera, que el 90% dels turistes es moguin només pel 15% de la ciutat. Altre cop les preguntes estan mal formulades quan es diu si cal o no cobrir la Ronda de Dalt. El que cal és pensar-hi un barri nou. Com també a tot el front amb el Besòs, que podria ser el Sena de Barcelona. Actualment totes les grans atraccions turístiques estan per sota de la Diagonal. Cal pensar en tota la ciutat en conjunt. També en tota l'àrea metropolitana no com una confrontació entre els qui la veuen com la font de vots per perpetuar-se en el poder i els qui temen que els seus vots els impedeixin arribar al poder, sinó com un espai on invertir perquè es desenvolupi a si mateix. Cal una aproximació catalana, és a dir, confederal, amb la zona metropolitana. El resultat ha de ser que el model de **turisme faci que als barcelonins els surti més a compte viure al seu pis i treballar a Barcelona que no pas posar-lo de lloguer com a pis turístic en alguna plataforma il·legal.**

Pel que fa a la seguretat afirmà que cal determinació. Altre cop es posicionà lluny dels dos extrems representats pel bonisme de Colau, que evita sortir a la foto, i l'autoritarisme de Valls, que agreuja els problemes. Remarcà que la Guàrdia Urbana fa molt de carrer, coneix la ciutat, però que en canvi no fa investigació, sinó que la deixen per als Mossos d'Esquadra, que no fan carrer. Llavors **es produeix la paradoxa que qui fa carrer no investiga i qui investiga no fa carrer.** Cal una unitat d'investigacions a la Guàrdia Urbana. Cal afrontar la seguretat de Barcelona amb més determinació.

Acabà dient que en aquestes eleccions municipals ens hi juguem els 20 anys que venen per fer que Barcelona sigui el lloc on tothom ha de poder fer les feines que més li agradin.

“La feina que més m’agrada és fer d’alcalde de Barcelona”, fou el seu darrer missatge.